General(r) Nicolae PLESITA

„Am ajuns la Pacepa. Ce fac?"

Generalul Gusa - asasinat de rusi?

Domnule general, cum a fost folosita dezinformarea in evenimentele din 1989?

Dezinformarea este o metoda fundamentala in razboiul psihologic, un varf de lance. Cine e mai inteligent castiga razboiul. Dezinformarea este la fel de importanta ca diversiunea. Momeala trebuie servita cu grija si aici intervine dezinformarea: simularea trebuie sa fie perfecta. Capacitatea de lupta a serviciilor secrete tine de memoria colectiva, de istoria nationala, de istoria etniei. De aceea, rusii sunt mai buni in domeniu ca americanii care au o istorie recenta, ei fiind un conglomerat de etnii.

Cine a tradat mai mult in domeniu: rusii sau americanii?

Americanii. In plus, rusii isi impusca tradatorii. Nu iarta. Handicapul ambelor tabere, in egala masura, este mania grandorii. Rusii platesc informatia in aur.

Dumitru Mazilu a ramas o persoana foarte contradictorie si controversata in timpul si dupa evenimentele din decembrie 1989. Folclorul a retinut ca el a fost varianta CIA pentru Cotroceni. Care a fost totusi rolul sau real?

Nu-i putem imparti mecanic pe protagonistii evenimentelor din decembrie 1989 in forta nationala, tabara prosovietica si tabara proamericana, pentru ca s-au produs importante contaminari din cauza imixtiunii serviciilor straine. Generalul Gusa, ca reprezentant al Armatei, facea parte din forta nationala, care era formata in primul rand din oamenii revoltati.

De ce a murit generalul Gusa?

Stiu eu daca nu cumva din aceeasi cauza ca Gheorghiu-Dej?...

Cine avea interesul sa-l omoare?

Rusii voiau sa-l lichideze... Mai ales ca el a avut o atitudine ferma, categorica, impotriva lor. Ei aveau cateva batalioane pregatite pentru invazie in Basarabia. Ungurii masasera si ei cateva la frontiera. „N-avem nevoie de ajutor extern!", a comunicat Gusa de mai multe ori. El s-a facut ecoul fortei nationale, desi avusese niste sarcini de reprimare a revoltei de la Timisoara, dar a cotit-o, asa cum a procedat toata Armata. S-a produs vidul de putere dupa fuga lui Ceausescu. Comandourile sovietice se dusesera o parte la Timisoara, cealalta parte ramasesera la Bucuresti. In cadrul fortei nationale au intrat si o seama de fruntasi ai revoltatilor. Dan Iosif, oricat de controversat ar fi, a patruns in cladirea Comitetului Central si a stat cu Gusa pana a fost luat pe sus. Din pacate, occidentalii au mers pe scenariul demolarii totale, prin zdrobirea reciproca a Armatei si Securitatii.

Ce interese aveau intr-o Romanie epuizata?

Este regretabila aceasta subestimare ce-si face loc lent in societatea noastra. Uite ca au avut si au interese in Romania. Incepuse lupta pentru putere, iar serviciile secrete straine au alimentat-o. Forta nationala urmarea blocarea imixtiunilor straine. Era asaltat grupul de la Comitetul Central, unde erau generalii Gusa si Vlad, pentru a accepta „ajutorul sovietic".

Ce-ar fi insemnat cateva batalioane straine pentru toata Romania?

Era doar inceputul. Exista dovezi ca ungurii pregatisera invadarea Transilvaniei. Rusii contau pe agentura lor din Romania, infiltrata in toate structurile statale. Ei au incitat la violenta o miscare ce se voia pasnica, scopul fiind inlaturarea lui Ceausescu. Brucan era dublu: si cu americanii, si cu rusii. Adica un om cu principii: se da cu al mai tare.

Talpasii...treaba stiintifica

In armata, rusii l-au avut initial pe generalul Serb, apoi pe Militaru, o alta persoana contradictorie si controversata.

El avea obsesia sa ajunga seful statului?

Da, dar mania a evoluat gradual. Dupa cum am mai spus, si-a facut autodenuntarea la sugestia mea, dar vicleanul fagaduieste si prostul trage nadejde. Dupa ce l-a pacalit Ceausescu, Militaru s-a aruncat iar in bratele rusilor. El facea parte din gruparea generalului Ionita. Asa s-a decis Militaru sa ia legatura cu sovieticii - in baza conspiratiei pregatite in armata -, dar nu stia cum sa-i regaseasca. Motivatie avea: dupa autodenuntare, in loc sa-l faca goanga mare, cuplul Ceausescu l-a dat afara din Armata si l-a trimis in constructii. „Autodenuntarea mea? Voi sunteti de vina!, le-a zis el rusilor. Oamenii vostri m-au contactat in vazul lumii si cei de la contrainformatii militare m-au gabuit. De aceea am fost nevoit sa ma denunt..." Ionita voia si el sa devina presedintele Romaniei. „Sprijiniti-ne sau nu va amestecati daca o facem!", le-a cerut Militaru. Ceausescu ii reprosase lui Brejnev ca i-a racolat pe cei doi generali.

Mi-a povestit Militaru cum a ajuns la rusi. A recurs la forme comice de mascare. La Consulatul de la Constanta exista un nucleu puternic de spionaj al rusilor pentru Romania si pentru toata zona balcanica. Ei stiau ca stim, dar Militaru nu stia ca stim. A plecat el discret, cu trenul, la Constanta, ca nici familia nu l-a mirosit. Imbracat civil, a studiat topografia zonei Consulatului sovietic. Se dadea Sherlock Holmes. M-a apucat rasul: credea ca noi stam pe strada sa-i monitorizam pe rusi. Trebuie sa-ti fileze putin lampa sa intri in asemenea combinatii „revolutionare".

Vreti sa spuneti ca ne conduc niste lampi care fileaza?

Din pacate... S-a uitat Militaru in toate partile si s-a apropiat tiptil. Se mascase trasnet. „Ba Nae, am facut rost de o pereche de ochelari fumurii, mari, care sa-mi acopere cat mai mult fata. Am pus pe cap o palarie ca Al Capone, am tras un fular de vara la gat. Mi-a ramas numai nasul afara. Cine sa ma recunoasca?"

Nu stia ca, in afara de fotografiere, luam in filaj figurile noi. Trimiteam talpasii... Treaba stiintifica, domnule... Baietii l-au depistat si-mi raportasera. A folosit-o apoi si pe nevasta-sa: o trimisese si pe ea la Consulatul rusilor de la Constanta. S-a prezentat el la rusi, le-a zis ce vrea. Rusii au cerut precizari de la Moscova si au primit raspuns diplomatic in jumatate de ora: „Am luat nota de acest comunicat. Este o problema a grupului Ionita. Actionati cum considerati ca e bine, ca sa reusiti. Nu vom interveni ca sa va anihilam, dar nici nu va ajutam..."

Daca Securitatea l-a depistat, de ce nu l-a arestat, asa cum facea altadata cu „dusmanii poporului"?

Stiam tot, am raportat, dar Ceausescu, izolat si de Est si de Vest, nu mai avea reactie, ceea ce se confunda cu „duhul blandetii".

Atunci ce fel de dictator era?

Vai de capul lui de dictator! El nu mai stapanea nimic, din moment ce pana si Leana ii bagase microfoane sub scaun. Era pur si simplu paralizat. Dupa toate serviciile pe care le-a adus Occidentului, el nu si-a imaginat ca va fi aruncat in acest mod. Era intre doua focuri.

Daca isi atragea populatia de partea lui, nu ieseau muncitorii sa-l apere contra adversarilor externi? Pe cine se baza Vestul aici?

Americanii dovedeau un anume fair play, pe care rusii perversi nu-l au. Americanii il pastrau pe Ceausescu, nu l-ar fi distrus, fiindca nu uitasera serviciile facute de noi. Rusii l-au urat de la inceput. Bush nu a vrut sa se implice in Romania.

Eu l-am infiltratpe Mazilu la ei

Cel mai mare serviciu facut de Romania Statelor Unite a fost restabilirea relatiilor cu China. Eram la Beijing cu Ceausescu si chiar atunci am primit depesa prin cifru de la Nixon ca sa-i ajutam la relansarea relatiilor cu China. Mao ne-a primit pe toti, dar era senil: ne privea ca o statuie. „Vedeti cum aplicati revolutia noastra culturala..." Ciu En Lai deja conducea China. Dupa ce ne-a dat indicatii, Mao il intreaba pe Ciu: „Domne, da... cine sunt astia?" „Astia-s romanii..." „Da... unde-i asta... Romania?" Ii explica Ciu pe indelete. „Si cati sunt, ma?" „Sa tot fie vreo douazeci de milioane..." „Ba, da unde i-ati cazat pe toti? Sa nu dati peste cap gospodaria partidului. La ce hotel i-ati dus?" Realitate curata!

Cand l-ati cunoscut pe Dumitru Mazilu?

In 1952. Eram amandoi locotenenti. Colonelul Serban mi-a vorbit despre grupul lui Mazilu: vreo 60 de insi cazati de Mazilu, hraniti, adapati cu whisky de Mazilu la Clubul Steaua. Toti erau la dispozitia lui Mazilu in decembrie 1989.

Deci americanii au optat pentru Mazilu, spune folclorul. Cand l-au racolat?

Poate ulterior, ce te preocupa?

De cand il stiau?

De cand l-am infiltrat eu la ei... Nu insista. Gura targului are dreptate in linii generale. Asa cum gruparea Volodin-Bacanu e absolut reala. Repudiat de rusi, izolat de occidentali, Ceausescu nu mai avea curajul sa faca ordine in ograda lui. „Noi nu ne plangem de Ceausescu", a spus Bush la Malta. „Nu e nevoie, acolo avem noi posibilitatile noastre", a zis Gorbaciov. Se referea la agentura lor din Romania.

L-a pacalit si pe Marx

Nu ati sesizat la Militaru si la cei ca el vreo unda de regret ca apeleaza la straini ca sa faca ordine in tara?

Nu. Cei ahtiati de putere nu au tara. Mazilu fusese directorul Scolii de Securitate de la Baneasa. Securitatea ar trebui sa-si ceara scuze fata de unii dintre disidenti; Vlad Georgescu este unul dintre ei. Mazilu a cultivat insa mai multe relatii. Vedea cate 3-4 filme pe zi. Si-a completat studiile. Se culturaliza. Rolul filmului! Dar pana unde, tovarasi? Poti sa-ti iei si doctoratul in drept? S-ar putea sa nu fiu corect in evaluarea lui, dar ceva tras de par a fost. Am dovezi. A terminat Facultatea de Drept la Bucuresti. Eu eram comandantul regiunii Cluj si ma trezesc cu Mazilu ca-si da doctoratul acolo. Avea nevoie si de o recomandare din partea organelor. „Va las lucrarea mea de doctorat s-o studiati si sa va spuneti parerea." Am citit-o cu un colectiv de specialisti si ei au facut un referat pentru Facultatea de Drept din Cluj. Tema: functiile educative si coercitive ale statului. Punea accent pe latura preventiva, educativa, pentru a nu se ajunge la masuri punitive. Mi-a placut si i-am dat aprecieri pozitive. Voia sa acumuleze titluri, dar nu vreau sa fiu nedrept. M-a invitat, dar n-am putut sa ma duc la sustinerea tezei. Nici nu doream sa ma afisez. Ma trezesc ca Mazilu vine la mine cu ofiterul Frost, zis Marx, si cu alt coleg de la Scoala din Baneasa. Mare scandal. „Domnule general, Mazilu e un impostor!", zice Marx. „De ce, ba?" „Ne-a furat lucrarile de la catedra. Noi le-am facut si el le-aduce aici." „Lasa ba, carte din carte se face..." „De ce sa nu dau eu examenul

de doctorat?", zice Marx. „Ba, eu va leg pe amandoi si va trimit la Bucuresti", ii spun lui Frost. Au plecat. Bietul Marx a renuntat.
L-am reintalnit pe Mazilu la Bucuresti, cand am fost mutat. Avea titluri grele si era comandantul Scolii din Baneasa. S-a casatorit cu secretara Fush din Ministerul de Interne. Ce-a facut el, ce n-a facut - s-a sinucis femeia. S-a facut ancheta: mortul e de vina. I-au dat alte sarcini. Tragea tare sa iasa din tara. Se cerea afara! Generalul Doicaru ii cunostea trecutul si nu l-a primit. S-a lipit de Stefan Andrei de la Ministerul de Externe, care l-a trimis cu rang de ministru, specialist in dreptul marii, la Natiunile Unite. Ai nostri erau multumiti de el. De-acolo a trecut la drepturile omului si l-a luat Ceausescu in colimator cand a dat primul raport despre abuzuri in Romania: „Cine l-a trimis pe asta acolo?". Tot timpul a tinut Mazilu legatura cu mine pentru a primi indrumari.

Te lipesti de el... sa nu uite!

Dezerteaza Pacepa. Mobilizasem tot aparatul pentru capturarea tradatorului. A primit si Mazilu sarcini. Mi-am amintit ca el cunostea un profesor american care tinuse cursuri la noi. Din lucrarile lui se inspirase Frost si Mazilu i le-a luat. „Specializeaza-te si te lipesti de el ca marca de scrisoare. Afli prin el, care este agent CIA, unde poate fi gasit Pacepa." L-am impins deliberat spre CIA. L-a cautat pe american si l-a gasit. Urma sa dezvolte relatia, inclusiv sa se lase racolat de CIA ca sa ajunga la Pacepa. Era secret de stat atunci. „Am ajuns la Pacepa. Ce fac?", ma-ntreaba Mazilu la intoarcere. „Nu-ti cer sa-l impusti...

Spune-i doar atat: sa nu uite cumva ca a plecat din biroul meu..." Atat.

Intre timp, am fost trimis la Gradiste. Nu mai aveam legaturi cu Mazilu si nu l-am dat in legatura nimanui. Nici el nu m-a mai cautat: pentru el nu mai insemnam nimic. Am inteles de-atunci: nu-l mai puteam ajuta sa parvina.

Mazilu il cunostea pe Pacepa de cand lucra pe la Bacau, apoi la Baneasa, fara sa fie totusi un practician. Pe cei care aveau raspunderi importante, Pacepa ii cauta cand veneau in America. Mai ales dupa 1990. Marele of al lui Pacepa este ca ai nostri nu i-au dat serviciile secrete pe mana. Si bine au procedat. Pacepa ramane dezertor, indiferent de regimul politic. Oricate eforturi a facut ca sa-i convinga pe americani ca lupta contra comunismului, nu a reusit. Americanii au inteles ca au de-a face cu un sobolan, cu un fugar. Daca ar fi fost util ca spion american, Casa Alba ar fi preferat sa-l stie aici.

Otrava din stilou

Cati bani v-a cerut Pacepa ca s-o distreze pe Zoia la Paris?

Asta... Mi-a luat 12 000 de franci si nu i-am mai vazut. Numai eu stiu cum a trebuit sa-i justific. Americanii l-au izolat pe o insula ca sa nu-l cotonogim. L-au stors de informatii si l-au aruncat.

Pacepa era urmarit aici pentru furt, pentru TIR-ul cu instalatii sanitare, luate de la Beirut, bagate in tara fara vama si duse la Voila. De frica anchetei, a fugit din tara. Culmea ironiei: acum zice ca e „militant al Partidului Republican". Actualul presedinte american nu are nevoie de sprijinul unui dezertor in relatiile sale cu Romania. Ce american lucid mai crede in ineptiile lui Pacepa? Ar insemna sa jignim America. S-a bagat in fonduri pana la gat si nimeni nu-l verifica. A agonisit avere mare. Daca voia sa lupte contra comunismului in America, la ce-i trebuiau tablourile capturate de la cei arestati si deposedati? Care dintre noi doi a fost „bruta securista"? Era atat de hapsan, incat i-am gasit la subsol peste 500 de sticle de whisky. Deci nu voia sa fuga. Avea vila, ceea ce eu nu am primit. Locuiesc si acum intr-un apartament cu chirie. Nu am avut si nu am bani sa-l cumpar. Am trait de la o solda la alta si am ramas chirias. Traiesc din pensie. Am fost somat sa plec de mai multe ori, dar nu am unde sa ma duc. Eu nu am furat ca Pacepa, motivul principal pentru care a fugit din tara. Sa nu uite ca noi i-am protejat fiica dupa ce si-a abandonat familia. Eu stiam ca e imoral si l-am tolerat.

Cum l-ati folosit pe Mazilu la neutralizarea lui Pacepa?

Eu voiam sa neutralizez efectul dezertarii lui. Stiam ca toarna tot, inclusiv tentativa de racolare a mea de catre francezi, lucru recunoscut chiar de el. M-am gandit sa formez o punte intre mine si Pacepa. Si l-am gasit pe Mazilu.

Cum ati vrut sa-l omorati pe Goma cu stiloul?

Nu e vorba de Goma, ci de Virgil Tanase. Lucruri incredibile. Au vrut sa-l foloseasca pe Tanase, l-au facut disparut, el a acceptat, dar ulterior si-a cerut scuze de la noi. Am aflat din presa de stiloul pe care l-as fi primit de la KGB. Emil Georgescu intrase in afaceri mafiote si a fost o reglare de conturi. Am explicat ca nu a fost cutitul scurt, ca nu aveam interesul sa-mi omor oamenii.

Ce faci copilu'? Ciocu' mic!

Un ofiter care doreste sa-si pastreze anonimatul povesteste ca in decembrie 1989 a fost protagonistul unei lucraturi subtile. „Noi trei l-am luat pe Mazilu, i-am pus calus si l-am dus intr-o camera de hotel din Alexandria. Nu la sediul Securitatii. Aveam ordin de sus... Pe 22 decembrie, l-am hutuchit (l-am impins) in balcon si i-am spus sa strige ce trebuie: <<Jos comunistii! Jos comunistii!...>> Si-l aud mai tarziu: Jos securistii!... L-am chemat la ordine: Ce faci, copilu'? Ciocu' mic!... Iliescu nu stia de unde si cum a aparut Mazilu in balcon. Langa el. Asa a ajuns Mazilu vicepresedintele Consiliului Provizoriu de Uniune Nationala. Al doilea om in stat! A fost un fiasco: sefii nostri s-au orientat gresit."

Este reala aceasta poveste?

Eu nu fac folclor, ca tine. Inca mai meditez asupra acestei aparitii „spontane" din balconul revolutiei. Inca ma gandesc serios la numele celui care a incercat aceasta varianta.

A consemnat Viorel Patrichi